

PROP DE VOSALTRES

Viure l'Advent com Maria

En el camí de l'Advent que vam començar diumenge passat, celebrarem aquesta setmana la solemnitat de la Immaculada Concepció de la Mare de Déu. La fe de l'Església ens ensenya que Ella va esperar el Fill de Déu en la plenitud de la gràcia. El desig de viure en eixa plenitud de gràcia és signe de l'autenticitat cristiana amb què ens preparem per a la celebració del naixement de Jesús. Ara bé, la gràcia de Déu la descobrim en nosaltres pels seus fruits. Per això, aquesta festa mariana és una bona ocasió per contemplar els fruits de la gràcia de Déu en la Mare del Senyor.

El fruit de la gràcia és la disponibilitat. La gràcia de Déu ha fet d'Ella pura obertura a la voluntat de Déu. Nascuda en un poble al que els profetes descriuen com un poble de cor endurit, incapaç de prestar atenció a les coses de Déu i que no vol escoltar la seua paraula, el cor i tota la persona de Maria són per a Déu. Ella és verge, és una Verge per a Déu, atenta a la seua paraula, oberta a la seua voluntat i en perfecta disponibilitat al que Déu vulga d'Ella.

El fruit de la gràcia és l'obediència amorosa. En el moment en què Déu vol establir l'aliança nova i definitiva amb la humanitat, Maria s'entregarà totalment a cooperar en el pla de salvació sobre els homes. En el seu sí a la

Paraula que Déu li dirigeix no hi ha la més mínima reserva, ni la més mínima temptació a dir que no. No posa cap condició, s'entrega a Déu des de la seua petitesa, en perfecta obediència a Aquell a qui considera el seu Senyor i davant del qual se sent una humil serventa.

El fruit de la gràcia és la humilitat. El fet d'haver conegut la seua elecció per a ser la Mare del Messies no la du a sentir-se superior als altres. Ella sap que, encara que ha sigut redimida per Déu d'una manera singular, pertany al llinatge humà necessitat de redempció. En cap moment afloren en Ella sentiments de superioritat sobre els membres d'aquest llinatge, que és el seu; mai cau en la temptació de cercar la lloança dels homes; en cap moment pen-

sa que si Déu l'ha escollida és perquè ho mereixia. Quan Isabel vol engrandir-la anomenant-la «Beneïda entre totes les dones» (Lc 1,42), Maria proclama les lloances del Senyor i confessa que, si totes les generacions li diran benaurada, no és per coses grans que Ella hagi pogut fer, sinó pel que Déu ha fet en Ella.

El fruit de la gràcia és la fidelitat. Quan l'àngel es retira, comença un pelegrinatge de fe que és camí de fidelitat. Perquè Maria pertany al llinatge humà, en determinats moments viurà eixe camí enmig de la foscor i de la incomprensió. Perquè Ella ha sigut colmada de la gràcia de Déu, en cap moment dubtarà de la seua entrega, en tota ocasió es recolzarà en Déu el seu Salvador. Els moments de dolor i de foscor els viu sense cap indicatiu de culpa o de falta. Oblidant-se del que queda enrere s'entrega, confiant en Déu, cap allò que està per davant.

Aquests són els signes de la gràcia en el cor dels creients: atenció a les coses de Déu, obertura i disponibilitat a la seua paraula, entrega i obediència sense reserves a la seua voluntat, humilitat i fidelitat en confiança absoluta.

Que Maria ens guie en el camí de l'Advent.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Van plantar una olivera

Fa unes setmanes, a Barcelona, es reuniren 250 alumnes de quart d'ESO i de primer de batxillerat de 15 escoles, públiques i concertades, de procedència molt diversa, per portar a terme el programa educatiu anomenat *Scholas Ciudadania*, promogut inicialment pel papa Francesc, quan era arquebisbe de Buenos Aires i que s'ha anat estenent per diverses ciutats del món. El programa pretén la formació d'estudiants des del coneixement de la realitat propera mitjançant un procés que fomenta la participació, el compromís personal i social i afavoreix la presentació de propostes sobre possibles solucions. En una primera trobada, els participants van seleccionar quins eren els problemes que els preocupaven i que voldrien ajudar a resoldre. Escollides les propostes i sotmeses a votació entre ells, foren escollits com a temes a tractar: l'edu-

cació (la problemàtica existent en el sistema educatiu) i els estereotips socials (discriminació, *bullying*, racisme, homofòbia...).

Durant la setmana de treball, agrupats en dues comissions, els joves van abordar els temes mitjançant entrevistes a especialistes, enquestes al carrer, debats en grups i un mural cooperatiu. S'elaborà un diagnòstic, es formularen uns compromisos personals i es concretaren unes propostes per millorar els temes estudiats, que es van presentar a les autoritats el darrer dia. En el decurs de la setmana, no hi van faltar espais de comunicació relacionats amb la música, la dansa i la pintura. Es constata en el document final: «Els participants en aquest projecte ens hem pogut relacionar entre nosaltres i conèixer diferents opinions sobre diversos temes. En els debats hem pogut veure les coses des d'un altre punt

de vista [...]. Ens sentim afortunats d'haver viscut aquest gran projecte amb gent d'altres instituts i escoles». Destaca la voluntat de coneixement, la capacitat de mirar i admirar l'altre, de contemplar, de considerar els seus punts de vista, de posar-se a la seua pell.

Una bona oportunitat per afavorir la cultura del trobament de joves alumnes de l'escola pública i d'escoles concertades, ciutadans d'un demà comú, per promoure la integració i la pau, fomentar la participació i el compromís ciutadà, generant transformació personal i de l'entorn. «No sabeu que una mica de llevat fa pujar tota la pasta» (1Co 5,6).

La trobada es va cloure plantant una olivera, signe de pau, i també, en aquest cas, signe d'esperança.

Enric Puig Jofra. SJ

PALABRAS DE VIDA

Vivir el Adviento como María

En el camino del Adviento que empezamos el domingo pasado, celebraremos esta semana la solemnidad de la Inmaculada Concepción de la Virgen María. La fe de la Iglesia nos enseña que Ella esperó al Hijo de Dios en la plenitud de la gracia. El deseo de vivir en esa plenitud de gracia es signo de la autenticidad cristiana con que nos preparamos a la celebración del nacimiento de Jesús. Ahora bien, la gracia de Dios la descubrimos en nosotros por sus frutos. Por ello, esta fiesta mariana es una buena ocasión por contemplar los frutos de la gracia de Dios en la Madre del Señor.

El fruto de la gracia es la disponibilidad. La gracia de Dios ha hecho de Ella pura apertura a la voluntad de Dios. Nacida en un pueblo al que los profetas describen como un pueblo de corazón endurecido, incapaz de prestar atención a las cosas de Dios y que no quiere escuchar su palabra, el corazón y toda la persona de María son para Dios. Ella es virgen, es una Virgen para Dios, atenta a su palabra, abierta a su voluntad y en perfecta disponibilidad a lo que Dios quiera de Ella.

El fruto de la gracia es la obediencia amorosa. En el momento en que Dios quiere establecer la alianza nueva y definitiva con la humanidad, María se entregará totalmente a cooperar en el plan de salvación sobre los hombres. En su sí a la Palabra que Dios le dirige no hay la más mínima reserva, ni la más mínima tentación a decir que no. No pone ninguna condición, se entrega a Dios desde su pequeñez, en perfecta obediencia a Aquél a quien considera su Señor y ante el que se siente una humilde esclava.

El fruto de la gracia es la humildad. El hecho de haber conocido su elección para ser la Madre del Mesías no la lleva a sentirse superior a los otros. Ella sabe que, aunque ha sido redimida por Dios de una manera singular, pertenece al linaje humano necesitado de redención. En ningún momento afloran en Ella sentimientos de superioridad sobre los miembros de aquel linaje, que es el suyo; nunca cae en la tentación de buscar la alabanza de los hombres; en ningún momento piensa que si Dios la ha elegido es porque lo merecía. Cuando Isabel quiere engrandecerla llamándola «Bendita entre todas las mujeres» (Lc 1,42), María proclama las alabanzas del Señor y confiesa que, si todas las generaciones la llamarán bienaventurada, no es por las cosas grandes que Ella haya podido hacer, sino por lo que Dios ha hecho en Ella.

El fruto de la gracia es la fidelidad. Cuando el ángel se retira, empieza un peregrinación de fe que es camino de fidelidad. Porque María pertenece al linaje humano, en determinados momentos vivirá ese camino en medio de la oscuridad y de la incomprensión. Porque Ella ha sido colmada de la gracia de Dios, en ningún momento dudará de su entrega, en toda ocasión se apoyará en Dios su Salvador. Los momentos de dolor y de oscuridad los vive sin ningún indicio de culpa o de falta. Olvidándose de lo que queda atrás se entrega, confiando en Dios, a lo que está por delante.

Estos son los signos de la gracia en el corazón de los creyentes: atención a las cosas de Dios, apertura y disponibilidad a su palabra, entrega y obediencia sin reservas a su voluntad, humildad y fidelidad en confianza absoluta en Dios.

Que María nos guíe en el camino del Adviento.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Conveni per realitzar el projecte «Enfortim vincles»

La directora d'Institucions de CaixaBank a Tarragona, Sra. Tatiana Caro, acompanyada del director de l'Àrea de Negoci Terres de l'Ebre, Sr. Enric Dalmau, i el president del Patronat de la Residència Diocesana d'Ancians «Sant Miquel Arcàngel» de Tortosa, Mn. Josep M. Membrado, han signat el conveni de col·laboració per dur a terme el projecte «Enfortim vincles amb l'estimulació multisensorial», que ha dissenyat l'equip tècnic assis-

tencial del centre des de les àrees psicològica i funcional.

L'objectiu general del projecte és el de proporcionar a les persones amb deteriorament cognitiu greu, experiències sensorials agradables estimulants els sentits primaris, que permetin mantenir el contacte amb el propi cos i l'entorn, en una atmosfera de confiança i relaxació.

Per a portar a terme el projecte, la Residència Diocesana d'Ancians «Sant Miquel Arcàngel», hem escollit l'estimulació multisensorial Snoezelen per estar especialment indicada en situacions de demència, ja que afavoreix el contacte, la comunicació, l'expressió d'emocions i l'estimulació cognitiva.

Agraïm a la Fundació bancària "La Caixa" la seva sensibilitat en el foment de projectes socials com el nostre, adaptat als diferents nivells de dependència i a les singularitats de les persones que atensem.

**Residència Diocesana d'Ancians
«Sant Miquel Arcàngel»**

Confirmacions a la parròquia Sant Miquel de Deltebre

El passat dissabte 29 de novembre, el bisbe de Vic, Mons. Roman Casanova, va confirmar el seu nebot i trenta joves més de la parròquia St. Miquel de Deltebre.

Mn. Joan Guerola

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Donar menjar a qui té fam. Donar beguda a qui té set

La pobresa en abstracte no ens interpel·la, ens fa pensar, ens fa queixar-nos; però quan veiem la pobresa en la carn d'un home, d'una dona, d'un nen, això sí que ens interpel·la!

En la Bíblia, un salm diu que Déu és el qui «alimenta tots els vivents» (136,25). L'experiència de la fam és dura. Bé prou que ho sap el qui ha viscut períodes de guerra o de fam.

Són sempre actuals les paraules de l'apòstol Jaume: «De què servirà, germans meus, que algú digui que té fe si no ho demostra amb les obres? Pot salvar-lo, potser, aquesta fe? Si un germà o

una germana no tenen vestits i els falta l'aliment de cada dia, i algú de vosaltres els diu: "Aneu-vos-en en pau, abrigueu-vos bé i alimenteu-vos", però no els dona allò que el seu cos necessita, de què serviran aquestes paraules? Així passa també amb la fe: si no es demostra amb les obres, la fe tota sola és morta» (2,14-17) perquè no és capaç de fer obres, de fer caritat, d'estimar.

Sempre hi ha algú que té gana i set i que em necessita. No ho puc delegar en ningú. Aquest pobre em necessita, necessita el meu ajut, la meua paraula, el

meu compromís. Tots hi estem involucrats.

El papa Benet XVI, a l'encíclica *Caritas in veritate*, afirma: «Donar menjar als qui tenen fam és un imperatiu ètic per a l'Església universal. [...] El dret als aliments, així com el dret a l'aigua, té un paper important per aconseguir els altres drets. [...] Per tant cal que maduri una consciència solidària que conservi l'alimentació i l'accés a l'aigua com a drets universals de tots els éssers humans, sense distincions ni discriminacions» (n. 27).

(Dimecres, 19 d'octubre de 2016.)

Celebració de l'Eucaristia pels fidels difunts

El dia 2 de novembre, fem memòria i preguem per tots els qui han deixat aquest món, amb la confiança que han estat cridats a viure la plenitud de vida en Jesucrist, qui en la seua mort i resurrecció ens obri un camí d'esperança. Com tots els anys, la parròquia de la Mare de Déu dels Àngels de Tortosa preparà la celebració de l'Eucaristia a les 10 h al cementiri, presidida pel Sr. Bisbe i concelebrada pels sacerdots d'algunes parròquies de la ciutat. Aquest any participà de l'Eucaristia el diaca Gerard Reverté.

El Sr. Bisbe, després de saludar els quatre sacerdots concelebrants, el diaca i un bon nombre de fidels, inicià l'homília dient que aquests dies recordem especialment els nostres germans difunts; persones que hem estimat i estimem i que el Senyor ja els té junt amb Ell. Els recordem amb afecte i amor i moltes vegades pensem: ¿què seria de nosaltres si no haguessin passat per la nostra vida? El nostre record és d'agraïment envers ells i sobretot de gratitud respecte al Senyor, qui ens els ha posat en el nostre camí. El nostre record està il·luminat per la fe. L'amor del Senyor és més fort que la mort. Sant Pau en la Carta als Romans ens diu: «N'estic cert: ni la mort ni la vida... no ens podrà separar de l'amor de Déu que s'ha manifestat en Jesucrist, Senyor nostre» (8, 38-39).

Demanem al Senyor que visquem la nostra fe com la va viure Marta, tal com la veiem en l'escena de l'Evangeli d'avui, la qual ens hauria d'ajudar a afrontar la mort. «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no hauria mort». Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà». Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia». El que més m'impresiona de les confessions de fe de Marta —ens digué el Sr. Bisbe— és la certesa i seguretat amb que ho diu: «Ja sé que ressuscitarà... el darrer dia». Ella creu que el Fill de Déu ens ressuscitarà, quan encara està enmig del dolor per la mort del seu germà Llätzer.

Viure així la mort dels germans i la nostra quan ens arribe, és una gràcia de Déu. Que el Senyor ens concedeixi viure aquests dies en la pau que ens dona la fe. Que així sigue.

Les *Benaurances* fou el cant de la Comunió. Amb la benedicció del Sr. Bisbe i l'himne a la Mare de Déu de la Cinta, s'acabà la celebració. Vivim en el Senyor per a que quan arribi la nostra mort, morim en el Senyor. Com diu sant Pau en la Carta als cristians de Roma: «Si vivim, vivim per al Senyor; si morim, morim per al Senyor; en la vida i en la mort som del Senyor.»

Maria Joana Querol

Roda de premsa amb motiu de Germanor

El dimecres 2 de novembre tenia lloc, al saló del Tinell del Bisbat de Tortosa, la anual roda de premsa que es realitza amb motiu de la Jornada de Germanor que aquest any se celebrà el 13 de novembre.

Diferents mitjans de la comarca: televisió, ràdio, premsa i digitals es van fer presents per donar a conèixer a l'opinió pública els resultats econòmics del Bisbat de Tortosa l'any 2015 i la campanya anual de Germanor a favor de l'Església diocesana.

El dèficit de les parròquies, el superàvit del Bisbat i les necessitats de la diòcesi han estat els temes més destacats dels rotatoris territorials.

AGENDA

- ▶ **Del 6 al 8**, Tortosa, Església de la Puríssima, trídium.
- ▶ **Dijous 8, Festa de la Immaculada Concepció**, Misses:
 - Catedral, a les 12 h, Pontifical.
 - Tortosa, Església de la Puríssima, a les 19.30 h.
- ▶ **Dissabte 10**, Tortosa, Espai Patronat, Fòrum Pastoral de Joves. / Ascó, a les 19 h, Missa Estacional i Visita Pastoral.
- ▶ **Diumenge 11**, El Lloar, a les 10.30 h, Missa Estacional, / El Molar, 12.30 h, Missa Estacional. / El Masroig, a les 18 h, Missa Estacional.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 5. ■ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Dalmau o Dalmat (Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s. vi), abat fundador de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.
- 6. ■ Dimarts** [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Sant Nicolau (s. iv), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. x); sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i màrtir (mercedari); sant Fortià, innocent mr. venerat a Torelló; santa Asel·la, vg.
- 7. □ Dimecres** [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. St. Ambrós o

Ambrosi (†397), bisbe de Milà i dr. de l'Església; sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; sta. Fara, abadessa.

8. □ Dijous [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. La Immaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima; sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. ii aC).

9. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Didac Cuauhtlatzin, santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Valèria, vg. i mr.

10. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Lc 17,10-13]. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, verge i màrtir (s. iii); Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, verge i màrtir; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i màrtir.

11. ■ Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Is 35,1-6a.10 / Sl 145 / Jm 5,7-10 / Mt 11,2-11]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.

Diuenge II d'Advent

COMENTARI

Donem els fruits que demana la conversió

L'oracle messiànic d'Is 11 diu que *un rebrot naixerà de la soca de Jessé*: la menció del pare del rei David evoca els orígens humils de la dinastia davídica.

La Història de Salvació mostra preferència divina pels més pobres i petits: l'ofrena d'Abel davant la de Caïn, Jacob davant Esaú, David sobre els seus germans.

El Messies acomplirà la seva missió amb el poder de *l'Esperit del Senyor* descrit amb set expressions (símbol jueu de plenitud) que simbolitzen la innombrable sèrie de dons i gràcies que ens vénen d'Eil.

El Messies, amb la plenitud de l'Esperit, *sentenciarà amb raó a favor dels pobres, s'armarà de justícia, se cenyirà de lleialtat*. Així la pau assolirà fites insospitades: *el llop conviurà amb l'anyell... Ningú no serà dolent*.

Sant Pau, recordant que *tot el que diuen les Escripures és per a instruir-nos* perquè ens ajudin a mantenir la nostra esperança, exhorta els dos grups de la Comunitat de Roma —els forts i els febles en la fe—: *Accepteu-vos els uns als altres com Crist us ha acceptat*. Si la pau messiànica implica que *el llop conviurà amb l'anyell*, els membres de la Comunitat eclesial no ens hem d'acollir tots amb amor, tal com Crist ens ha acollit?

Convertiu-vos que el Regne del cel és a prop: és la crida de Joan el Baptista, de Jesús (Mt 4,17) i de l'Advent. *Convertir-se és preparar el camí al Senyor* que vol omplir-nos més de la seva gràcia salvadora.

Però cal *alçar les fondalades* de les injustícies i *abaixar les muntanyes* de l'egoisme. Per segons quins camins de vida no ens hi trobarem amb Déu, Pare de Jesucrist.

Demostreu amb fets que us voleu convertir! No visqueu refiats pensant que ja sóc cristià, vaig a Missa i prego, tothom sap que sóc seguidor de Jesucrist.
L'arbre que no dona bons fruits és tallat i llençat al foc.

Vam ser batejats amb l'Esperit Sant i amb foc per Aquell que és tan poderós que el Baptista no es considerà digne ni d'aguantar-li el calçat. Cal que es noti!

Imitem Maria Immaculada: el «sí» donat a Déu quan l'Anunciació el ratificà constantment a la seva vida.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 11,1-10)

Aquell dia, la soca de Jessé tallada traurà un rebrot, naixerà un plançó de les seves arrels. L'Esperit del Senyor hi reposarà: esperit de saviesa i d'enteniment, esperit de consell i de valentia, esperit de coneixement i de reverència del Senyor, i tindrà les delícies a reverenciar el Senyor. No judicarà per les aparences ni decidirà pel que senti dir; farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb raó a favor dels pobres del país. Un reny de la seva boca abatrà el violent, una alenada dels seus llavis matarà l'injust. S'armarà de justícia la cintura, se cenyirà de lleialtat. El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit, pasturaran junts el vedell i el lleó, i un nen petit els guiarà; es faran amigues l'óssa i la vaca, les seves cries jauran plegades i el lleó menjarà farratge com els bous; les criatures jugaran sobre el cau de l'escurçó, els nens ficaran la mà dins l'amagatall de la serp. Ningú no serà dolent ni farà mal en tota la meva muntanya sagrada, perquè el coneixement del Senyor haurà omplert el país com l'aigua que cobreix la conca del mar. Aquell dia, els estrangers vindran a consultar el rebrot de Jessé que s'alçarà dret com a bandera dels pobles, i el lloc on residirà serà ple de glòria.

▶ Salm responsorial (71)

R. *Que el benestar floreixi als seus dies, i mesos i anys abundi la pau.*

Déu meu, doneu al rei el vostre dret, / doneu al príncep la vostra rectitud. / Que governi amb justícia el vostre poble, / que sigui recte amb els humils. R.

Que el benestar floreixi als seus dies, / i mesos i anys abundi la pau. / Que domini d'un mar a l'altre, / des del Gran Riu fins a l'extrem del país. R.

Salvarà els pobres que reclamen, / els desvalguts que no tenen defensor. / S'apiadarà dels pobres i dels febles, / els salvarà de la mort. R.

Que es perpetui el seu nom, i duri com el sol. / Que les famílies del país, per beneir-se, / es valguin del seu nom; / que se'n valguin tots els pobles de la terra / per augurar-se la felicitat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 15,4-9)

Germans, tot el que diuen les Escripures és per instruir-nos a nosaltres, perquè la força i el consol que elles ens donen ens ajudin a mantenir la nostra esperança. Que Déu, que us encoratja i us conforta, us concedeixi també d'estar d'acord en Jesucrist, perquè, ben avinguts de cor i de llavis, glorifiqueu Déu, el Pare de Jesucrist, el nostre Senyor. Per això accepteu-vos els uns als altres com el Crist us ha acceptat, donant així glòria a Déu. Vull dir que Crist es posà al servei del poble jueu per mantenir la veracitat de Déu, ja que calia complir les promeses fetes als patriarques, però si els altres pobles glorifiquen Déu, és per pura bondat. Ho diu l'Escriptura: «Us lloaré entre les nacions, cantaré al vostre nom.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 3,1-12)

Per aquells dies vingué Joan Baptista, que predicava així al desert de Judea: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.» És d'ell, que deia el profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: "Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí".» Joan duia una capa de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i el seu aliment eren llagostes i mel boscana. Anaven a trobar-lo de Jerusalem, de tot arreu de la Judea i de tota la regió del Jordà, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. Però quan veié que molts dels fariseus i dels saduceus venien a fer-se batejar, els va dir: «Cria d'escurçons, qui us ha ensenyat mai com podreu fugir de la justícia que s'acosta? Demostreu amb fets que us voleu convertir. No visqueu refiats pensant que sou fills d'Abraham, que Déu pot donar fills a Abraham fins i tot d'aquestes pedres. Ara la dextra ja està clavada a l'arrel dels arbres, i ja sabeu que l'arbre que no dona bons fruits és tallat i llençat al foc. Jo us batejo només amb aigua perquè us convertiu, però el qui ve després de mi és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'aguantar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el seu blat, l'entrarà al graner, però la palla, la cremarà en el foc que no s'apaga.»

▶ Lectura del llibre de Isaïes (Is 11,1-10)

Aquell dia, brotarà un renou del tronco de Jessé, y de su raíz florecerá un vástago. Sobre él se posará el espíritu del Señor: espíritu de prudencia y sabiduría, espíritu de consejo y valentía, espíritu de ciencia y temor del Señor. Le inspirará el temor del Señor. No juzgará por apariencias ni sentenciará sólo de oídas; juzgará a los pobres con justicias, con rectitud a los desamparados. Herirá al violento con la vara de su boca, y al malvado con el aliento de sus labios. La justicia será cinturón de sus lomos, y la lealtad, cinturón de sus caderas.

Habitará el lobo con el cordero la pantera se tumbará con el cabrito, el novillo y el león pacerán juntos: un muchacho pequeño los pastoreará. La vaca pastará con el oso, sus crías se tumbarán juntas; el león comerá paja con el buey. El niño jugará con la hura del áspid, la criatura meterá la mano en el escondrijo de la serpiente. No harán daño ni estrago por todo mi monte santo: porque está lleno el país de la ciencia del Señor, como las aguas colman el mar.

Aquell dia, la raíz de Jessé se eruirá como enseña de los pueblos: la buscarán los gentiles, y será gloriosa su morada.

▶ Salmo responsorial (71)

R. *Que en sus días florezca la justicia, y la paz abunde eternamente.*

Dios mío, confía tu juicio al rey, / tu justicia al hijo de reyes, / para que rija a tu pueblo con justicia, / a tus humildes con rectitud. R.

Que en sus días florezca la justicia / y la paz hasta que falte la luna; / que domine de mar a mar, / del Gran Río al confín de la tierra. R.

Él libraré al pobre que clamaba, / al afligido que no tenía protector; / él se apiadará del pobre y del indigente, / y salvará la vida de los pobres. R.

Que su nombre sea eterno, / y su fama dure como el sol: / que él sea la bendición de todos los pueblos, / y lo proclamen dichosos todas las razas de la tierra. R.

▶ Lectura de la carta de san Pablo a los Romanos (Rm 15,4-9)

Hermanos: Todas las antiguas Escrituras se escribieron para enseñanza nuestra, de modo que entre nuestra paciencia y el consuelo que dan las Escrituras mantengamos la esperanza. Que Dios, fuente de toda paciencia y consuelo, os conceda estar de acuerdo entre vosotros, según Jesucristo, para que unánimes, a una voz, alabéis al Dios y Padre de nuestro Señor Jesucristo.

En una palabra, acogeos mutuamente, como Cristo os acogió para gloria de Dios. Quiero decir con esto que Cristo se hizo servidor de los judíos para probar la fidelidad de Dios, cumpliendo las promesas hechas a los patriarcas; y, por otra parte, acoge a los gentiles para que alaben a Dios por su misericordia. Así dice la Escritura: «Te alabaré en medio de los gentiles y cantaré a tu nombre.»

▶ Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 3,1-12)

Por aquel tiempo, Juan Bautista se presentó en el desierto de Judea, predicando: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos». Éste es el que anunció el profeta Isaías diciendo: «Una voz grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos"». Juan llevaba un vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura, y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y acudía a él toda la gente de Jerusalén, de Judea y del valle del Jordán; confesaban sus pecados y él los bautizaba en el Jordán.

Al ver que muchos fariseos y saduceos venían a que los bautizara, les dijo: «¡Camada de víboras!, ¿quién os ha enseñado a escapar del castigo inminente? Dad el fruto que pide la conversión. Y no os hagáis ilusiones, pensando: "Abrahán es nuestro padre", pues os digo que Dios es capaz de sacar hijos de Abrahán de estas piedras. Ya toda el hacha la base de los árboles, y el árbol que no da buen fruto será talado y echado al fuego. Yo os bautizo con agua para que os convirtáis; pero el que viene detrás de mí puede más que yo, y no merezco ni llevarle las sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego. Él tiene el bieldo en la mano: aventará su parva, reunirá su trigo en el granero y quemará la paja en una hoguera que no se apaga.»